

INTERSTEDELIJKE WERKGROEP WONEN-WELZIJN

Vergadering woensdag 8 september 2010 , 10 - 12u – VVSG

Verslag

Aanwezigen:

Antwerpen: Marijke Van Royen

Brugge: Anne-Marie Dupont, Stefan Lambrecht (OCMW)

Aalst: Ann Renneboog, Dirk Bascour (OCMW)

OCMW Hasselt: Erna Poesmans

Turnhout: Peter Segers (schepen)

Kenniscentrum Vlaamse Steden: Linda Boudry, Annelies Storms

Verontschuldigd:

Oostende: Nicolas Annys

Leuven: Kathleen Lambié

Gent: Annemie Van Hoecke, Hanna De Voogt

Kabinet Van den Bossche: Benediekt Van Damme

Genk: Inge Kelchtermans

Mechelen: Veerle Costermans

1. Afsprakenkader samenwerking Wonen-Welzijn: bespreking

Het KCVS licht de voorgeschiedenis van de nota "Afsprakenkader samenwerking Wonen-Welzijn" toe. In juni 2009 stelde het KCVS op basis van de input van de centrumsteden een nota op met een aantal knelpuntvoorbeelden op het vlak van de afstemming wonen-welzijn. Deze nota is overgemaakt aan de werkgroep wonen-welzijn. Deze werkgroep functioneerde op Vlaams niveau en heeft in december 2009 een adviesnota opgesteld met beleidsaanbevelingen met betrekking tot de thematiek wonen-welzijn. Deze beleidsaanbevelingen vormen de basis voor de nota "Afsprakenkader samenwerking wonen-welzijn" die op voorstel van de Vlaamse minister van Wonen Freya Van den Bossche en de Vlaamse minister van Welzijn Jo Vandeurzen door de Vlaamse regering op 4 juni 2010 is goedgekeurd.

De werkgroep wonen-welzijn is omgevormd naar de Interdepartementale Cel Wonen-Welzijn die betrokken wordt bij de realisatie van de afspraken uit de voormelde nota. Het KCVS had zoals in de vorige werkgroep afgesproken, een brief geschreven aan minister Vandeurzen om deel uit te maken van de Interdepartementale Cel, hetgeen nu ook het geval is.

Het is de bedoeling dat vanuit de interstedelijke werkgroep wonen-welzijn input wordt gegeven voor de Interdepartementale Cel Wonen-Welzijn.

Het KCVS lichtte vervolgens de nota "Afsprakenkader samenwerking Wonen-Welzijn" toe.

De leden van de wekgroep gingen dieper in op een aantal punten en formuleerden vragen en aandachtspunten:

- **Uitgangspunt van de samenwerking: afbakening van de kerntaken.**

Brugge vindt dat er **te weinig duiding** wordt gegeven bij de invalshoek vanuit Welzijn. Er is een ommekeer in het welzijnsbeleid gebeurd waarbij meer de nadruk meer komt te liggen op ondersteuning van ambulante begeleiding en zorg en minder op subsidies voor de steden. Er is een verschuiving in het Welzijnsbeleid waardoor er minder middelen zijn voor de bouw van bv. instellingen en zo dus de verantwoordelijkheid voor de huisvesting meer bij de woonactoren komt te liggen. Deze verschuiving wordt in de nota onvoldoende onder de aandacht gebracht.

Hasselt wil graag meer uitleg over de zin “Binnen het kader van NFS2 (Nieuw Financieringssysteem Sociale Huisvesting) wordt de programmering van sociale woningen voor zorgvoorzieningen stapsgewijs doorgevoerd en de budgettaire implicaties worden in evenwicht gezien met de vragen over de noodzaak aan woonbegeleiding.” Het KCVS vraagt aan het kabinet Van den Bossche wat de juiste draagwijdte van deze zin is.

Het kabinet heeft inmiddels het volgende laten weten:

Deze zin heeft de bedoeling de evenwichten te bewaken in financiële inspanning vanuit Wonen en Welzijn.

- **Verticale cluster 1: uitvoering woonzorgdecreet: assistentiewoningen**

De leden van de werkgroep geven aan dat ze niet bezig zijn met assistentiewoningen.

Hasselt wijst erop dat de provincie Limburg subsidies geeft aan projecten die op het raakvlak wonen-welzijn zijn gesitueerd. Ze bezorgt het subsidiereglement aan het KCVS. Brugge (OCMW) vermeldt een gelijkaardig reglement van de provincie West-Vlaanderen en bezorgt het eveneens.

Turnhout wijst erop dat door het opnemen van de sociale assistentiewoningen in de programmering van de sociale huur- en koopsector er **geen verschuiving** mag komen van sociale woningen naar assistentiewoningen. Het moet gaan om meer woningen waarbij de assistentiewoningen bovenop de sociale woningen komen.

- **Verticale cluster 2: woonbegeleiding**
Begeleiding in sociale huisvesting

Zowel Hasselt als Brugge (OCMW) wijzen erop dat de **SHM's** een taak hebben als **huurderbegeleider** maar stellen zich vragen bij de juiste takenafbakening. Het is niet altijd duidelijk wie wat moet doen.

Brugge wijst erop dat binnen de GSC-regeling er een extra subsidiering is opgenomen voor de SHM voor de huurdersbegeleiding (aanwerving van een maatschappelijk assistent).

Aalst merkt op dat de huurbegeleiding van de SHM vooral een tijdige betaling van de huurgelden beoogt.

Brugge verwijst naar de GSC-regeling die vereist dat de SHM's een functiebeschrijving moeten geven van de maatschappelijk assistent. Die moet als huurbegeleider extra taken uitvoeren.

Turnhout vindt dat de huurbegeleider bij de SHM in Turnhout goed werk verricht, ze komt ook naar het woonoverleg.

Aalst is van oordeel dat het VOB een goede definitie van huurbegeleiding geeft.

In Antwerpen is een nieuwe overeenkomst ivm huurdersbegeleiding in de sociale huisvesting goedgekeurd. De betrokken partners zijn de Stad, de CAW's en de SHM's. Er vindt regelmatig een instroom overleg sociale huisvesting plaats. Daar wordt elk individueel dossier van elke klant met alle partners besproken en wordt beslist wat de beste oplossing is.

Er wordt in de werkgroep afgesproken om in een volgende vergadering verder te werken op het **thema huurdersbegeleiding**. Daarbij wordt gevraagd aan de steden Gent, Leuven en Antwerpen om hun lokale praktijk op de volgende vergadering voor te stellen. Aan de andere centrumsteden wordt eveneens gevraagd hun lokale praktijk te documenteren: wat doen ze, hoe, wie zijn de partners, hoe wordt dit alles gefinancierd, wat zijn de knelpunten en hoe kunnen die verholpen worden?

Het is de bedoeling dat we tot een totaaloverzicht komen van de bestaande praktijk in de centrumsteden. De knelpunten en mogelijk suggesties voor oplossingen brengt het KCVS dan in bij de werkzaamheden van de Interdepartementale Cel Wonen-Welzijn.

Brugge vindt de financiering van de projecten “huurdersbegeleiding” een belangrijk aandachtspunt. Momenteel worden die projecten voornamelijk gefinancierd met middelen van het Vlaams Stedenfonds maar deze middelen lopen tot 2013. Of het daarna nog mogelijk is met deze middelen huurdersbegeleiding te financieren is nu nog koffiedik kijken. Daarom dringt Brugge aan op structurele middelen.

Turnhout stelt de vraag wat er in de nota “afsprakenkader” juist bedoeld wordt met de term “preventieve woonbegeleiding”. De leden van de werkgroep menen dat preventieve woonbegeleiding een uithuiszetting wil vermijden. Aalst wijst in die zin naar bemoeizorg als een vorm van preventieve woonbegeleiding, Hasselt wijst op de LAC-woningen in Limburg. Naar analogie met de LAC-commissies in de energiesector zitten ook hier de betrokken partners samen om een voor iedereen aanvaardbare oplossing te vinden voor een woonprobleem van een cliënt.

- **Verticale cluster 3: doelgroepenbeleid, lokale toewijzing en verhuur buiten stelsel**
Lokale toewijzingsreglementen in de sociale huur

Brugge (OCMW) vindt het aangekondigde initiatief om een **beoordelingskader** op te stellen voor de lokale toewijzingsreglementen een goed initiatief. Er is echter ook een **effectieve ondersteuning** van de steden nodig bij de opmaak van dergelijk reglement. De 55-plussers opnemen als doelgroep in het toewijzingsreglement is een goede oplossing voor de seniorenwoningen.

Brugge vindt dat er wetgevend werk nodig is ivm het **intern huurreglement**. In dit intern huurreglement legt de sociaal verhuurder lokaal een aantal optionele keuzes vast, zoals bv. de rationele bezetting. Dit intern huurreglement verschilt van SHM tot SHM. Zo bepaalt bv. het ene reglement dat een alleenstaande een appartement met 1 kamer kan betrekken terwijl volgens het andere reglement een alleenstaande een appartement met 2 kamers kan betrekken. Hier kan het tot een botsing komen tussen enerzijds de autonomie van de SHM om een intern reglement te maken en anderzijds de regie door de stad die een lokaal toewijzingsreglement kan opstellen. Er is zeker een probleem als de SHM verspreid over verschillende gemeenten werkt. In dat geval zal de SHM haar intern reglement moeilijker aanpassen op vraag van één van de gemeenten.

Brugge wil een **doelgroepenplan voor beschut wonen** opstellen maar vindt het zeer moeilijk om de criteria te bepalen.

Hasselt is al enige tijd bezig aan de oefening maar boekt weinig vooruitgang. Ze hebben dringend nood aan een beoordelingskader en aan effectieve ondersteuning. Een doelgroepenplan moet immers goed onderbouwd zijn met cijfers en het is niet altijd even makkelijk om aan de juiste cijfers te geraken.

Turnhout pleit ervoor om ondersteuning te krijgen bij de opmaak van een doelgroepenplan maar is geen voorstander van een strak beoordelingskader. Hij wijst erop dat er heel veel cijfers voorhanden zijn bij verschillende instanties maar die worden niet vrijgegeven omwille van het beroepsgeheim en de privacy-wetgeving.

Antwerpen heeft reeds een **lokaal toewijzingsreglement met een doelgroepenplan** opgesteld. Het liep niet altijd van een leien dakje. Antwerpen is bereid om het hele proces van de totstandkoming toe te lichten. De andere steden kunnen dan leren uit de ervaring, de valkuilen en de oplossingen van Antwerpen. De werkgroep spreekt af dat de bevoegde medewerker van Antwerpen op de volgende vergadering het reglement en het doelgroepenplan komt toelichten.

- **Verticale cluster 3: doelgroepenbeleid, lokale toewijzing en verhuur buiten stelsel**
Toeleiden van specifieke doelgroepen naar de sociale koopsector

De leden van de werkgroep plaatsen serieuze vraagtekens bij dit punt van de nota “afsprakenkader samenwerking Wonen-Welzijn”. Het KCVS zal bij het kabinet Van den Bossche navragen waarom er een doelgroepenbeleid nodig is in de sociale koopsector.

*Het kabinet heeft inmiddels het volgende laten weten:
Heeft nog geen concrete invulling gekregen.*

Turnhout wil graag weten wie beoordeelt of iemand tot een doelgroep behoort. Hij stelt voor om een **proefproject** op te zetten vooraleer een doelgroepenbeleid in te voeren. Er kan dan aan de hand van een test case nagegaan worden of iemand die nu een sociale woning huurt, meer gebaat is bij de koop van een sociale woning.

Brugge denkt dat de voorgestelde maatregel misschien bedoeld is om sociale huurders sneller te laten doorstromen naar de sociale koopsector.

Aalst (OCMW) wijst op het gevaar dat mensen een sociale koopwoning kopen maar na een aantal jaren de leninglast niet meer kunnen dragen. Ook sociale leningen zijn soms een fiasco voor mensen die op termijn hun sociale lening niet meer kunnen afbetalen. Hij stelt zich vragen bij het soms te snel toekennen van sociale leningen.

Aalst wijst ook op de gevolgen van het eigenaarschap. De hulpvraag van iemand die een eigendom heeft, wordt vanuit de hulpverlening “anders” bekeken.

Hasselt wijst ook op de financiële implicaties die een eigenaarschap met zich meebrengt. De eigenaar moet niet enkel zijn lening afbetalen maar heeft daarnaast nog allerlei kosten voor het onderhoud van de woning. Vaak worden de extra-kosten te weinig in ogenschouw genomen.

Turnhout wijst erop dat de huur en koopactiviteit in Turnhout in één sociale huisvestingsmaatschappij zijn gebundeld. Daardoor speelt die “concurrentie” tussen de koop- en huursector minder.

De leden van de werkgroep zijn over het algemeen weinig bekend met de sector van de sociale koopwoningen en vragende partij om meer inlichtingen hierover te krijgen. Het idee wordt geopperd om een vertegenwoordiger van de VLEM (Vlaamse Erkende Maatschappijen) uit te nodigen op een werkgroepvergadering. De VLEM is de belangenbehartiger van de koopmaatschappijen.

- **Verticale cluster 4: Toegankelijkheid en aanpasbaar wonen**

Het KCVS licht toe dat duurzaam bouwen behoort tot de bevoegdheid van Minister-President Kris Peeters en dat de Interdepartementale Cel Wonen-Welzijn vooral als een forum zal dienen om de verschillende maatregelen op te volgen.

Wat in het kader van dit punt aan bod moet komen, is de problematiek van de meerkost van passief sociale woningbouw. De VMSW neemt deze meerkost niet ten laste. Dit doet zich concreet voor in het project Gasmetersite (Gent). De stad Gent betaalt daar de meerkost.

Brugge wijst erop dat voor SHM's er reeds strengere normen gelden: een E60-peil in plaats van een E80-peil. Ook de premies van Eandis en de fiscale aftrekken waarvan de particuliere belastingsbetaler kan genieten, gelden niet voor SHM's.

Brugge (OCMW) trekt ook aan de alarmbel voor de REG-premies waarop eigenaars die verhuren via een SVK, een beroep kunnen doen. Het SVK van Brugge heeft deze REG-premies volop gepromoot maar nu blijkt dat de pot van de REG-premie leeg te zijn. Het VOB heeft daar een brief over gestuurd. Brugge bezorgt deze brief aan het KCVS.

- **Horizontale cluster 1. Programmering**

De leden van de werkgroep nemen akte van dit punt in de nota.

- **Horizontale cluster 2: Experimenten**

De leden van de werkgroep zijn geïnteresseerd in deze projecten en willen graag meer informatie over de experimenteerruimte ontvangen. Het KCVS vraagt deze info op bij het kabinet Van den Bossche.

Het kabinet heeft inmiddels het volgende laten weten:

Met de experimentenoproep zijn we volop bezig, maar we weten nog niet of we de oproep op 1 oktober zullen lanceren (problemen met IF en zo). Ik houd het KCVS op de hoogte van zodra er concreter nieuws is.

- **Horizontale cluster 3: Kennisborging, kennisdeling en informatie-uitwisseling**

Verskillende leden van de werkgroep wijzen op volgende thema's die hier van belang zijn:

- Uitwisselen gegevens tussen de sectoren wonen en welzijn;
- Informatie ter beschikking stellen over de programmering en de effectieve uitvoering van het programma

2. Verhuren buiten het sociaal huurstelsel: bespreking

Het KCVS licht toe dat de Interdepartementale Cel Wonen-Welzijn op 12 oktober bijeenkomt. Op de agenda staat onder andere een discussie over het verhuren buiten het sociaal huurstelsel en het optimaliseren van de toegang tot de sociale huisvesting (zie volgend punt).

Deze punten zijn eveneens het voorwerp van afspraken van samenwerking tussen de Vlaamse minister van Wonen en de Vlaamse minister van Welzijn.

De werkgroep ging in op volgende **vragen**:

- Welke doelgroepen kunnen niet binnen stelsel worden gehuisvest en waarom?
- Is dit het gevolg van het wetgevend kader of van kenmerken van de doelgroep?
- Moet de beperking van het verhuren buiten stelsel tot 1% van het patrimonium versoepeld of verstrengd worden?

Brugge legt uit dat verhuren buiten stelsel voornamelijk voor specifieke doelgroepen gebeurt, bv. mensen met een handicap. Het **voordeel** van verhuren buiten stelsel is dat er een begeleider mag wonen bij de doelgroep, in het geval van verhuren met een doelgroepenplan kan dit niet. Verhuren buiten stelsel kan ook financieel interessanter zijn voor de SHM.

In Hasselt zou het OCMW ook graag buiten stelsel huren om tijdelijke opvang mogelijk te maken. De sociale woning fungeert dan als doorgangswoning.

Brugge (OCMW) heeft het probleem van tijdelijke opvang opgelost door zelf crisiswoningen aan te kopen.

Brugge wijst er ook op dat bij verhuur buiten stelsel de huurder (bv. een instelling) de toewijzingscriteria bepaalt terwijl bij gewone verhuur de toewijzingscriteria gelden van het Sociaal Huurbesluit.

Antwerpen wil de sociale huisvesting zo "zuiver" mogelijk houden door de woningen toe te wijzen aan mensen die aan alle criteria voldoen. Antwerpen wil dan ook zo weinig mogelijk crisisopvang realiseren in de sociale huisvesting. Voor deze mensen wordt er naar andere woonvormen gezocht.

Brugge wijst erop dat indien verhuren buiten stelsel niet meer mogelijk zou zijn, het OCMW of de stad zelf woningen moeten aankopen en dat kan toch ook niet de bedoeling zijn. Brugge vindt de 1%-grens te laag. Verhuren buiten stelsel biedt een garantie voor doorstroming vanuit de instelling naar de SHM en dat wordt best behouden.

Bij begeleid wonen is er steeds een begeleider voorzien die ook een plek moet krijgen. Bij verhuring binnen stelsel is er een probleem voor de begeleider die geen sociale woning mag betrekken, en bovendien zit de doelgroep dan verspreid over verschillende locaties wat de begeleiding bemoeilijkt.

Antwerpen laat ook mensen toe tot sociale huisvesting die in een scheidingsprocedure zijn betrokken en nog eigenaar zijn maar later geen eigendom meer zullen hebben.

Brugge merkt op dat een aantal aspecten die van belang zijn voor doelgroepen ontbreken bij het sociaal huurbeleid: de mogelijkheid tot begeleiding, de nabijheid van voorzieningen, de mogelijkheid om rekening te houden met de zorgbehoefte.

Hasselt wijst erop dat bij verhuren buiten stelsel een andere actor dan de sociale huisvestingsmaatschappij de toewijzingscriteria bepaalt

3. Optimaliseren van de toegang tot de sociale huisvesting: bespreking

Het optimaliseren van de toegang tot de sociale huisvesting staat eveneens op de agenda van de Interdepartementale cel Wonen-Welzijn van 12 oktober.

De werkgroep ging in op volgende **vraag**:

- Welke moeilijkheden/knelpunten ervaren specifieke doelgroepen bij de inschrijvings- en toewijzingsvoorwaarden voor de sociale huisvesting?

Brugge wijst erop dat het intern reglement van de sociale huisvestingsmaatschappij de nadere regels ivm de **domiciliëring** vastlegt. Dit behoort tot de autonomie van de sociale huisvestingsmaatschappijen. Zo kan er bepaald zijn dat een kandidaat-huurder bv. drie jaar in Brugge moet wonen vooraleer in aanmerking te komen voor een sociale woning.

Hasselt merkt op dat kandidaat-huurders vaak met verkeerde verwachtingen zitten.

Aalst wijst op de **inschrijving in het vreemdelingenregister** als een knelpunt in de toegang tot sociale huisvesting. Daardoor wordt de toegang geweigerd.

Het KCVS vraagt of de **herbevestiging om de twee jaar van de inschrijving** als een knelpunt wordt ervaren.

Brugge heeft afgesproken met de SHM's dat de SHM de kandidaten contacteert om te vragen of ze nog steeds kandidaat zijn. Dit is niet steeds gemakkelijk want de kandidaten zijn vaak verhuisd of hebben een ander GSM- of telefoonnummer.

Turnhout wijst erop dat de SHM de lijsten niet kan doorgeven aan bv. de stad of het OCMW om ze te actualiseren, omwille van de bescherming van de privacy.

Hasselt vindt het toch belangrijk dat er meer aandacht gaat naar de sociaal zwakkere kandidaten. Indien zij niet reageren op een brief van de SHM om hun inschrijving te herbevestigen, dreigt juist deze groep als eerste uit de boot te vallen.

Aalst stelt voor dat er een wetgevend initiatief wordt genomen waarbij mogelijk wordt gemaakt dat er een kopie van de actualisatiebrief naar de maatschappelijk assistent wordt gestuurd die de kandidaat-huurder begeleidt. Ook de rappel van de actualisatiebrief zou naar de begeleider moeten gestuurd worden.

Turnhout vindt dit een goed idee en verwijst naar een gelijkaardige regeling bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Daar wordt een kopie van de brief door het VAPH aan het indienteam bezorgd. Zo is een goede opvolging gegarandeerd.

Brugge vraagt toch ook aandacht voor de positie van de SHM. De SHM wordt geconfronteerd met leegstaande woningen in de periode dat ze een nieuwe huurder moeten zoeken. Soms moet een SHM tot 10 kandidaten contacteren vooraleer een huurder te vinden. Dat neemt veel tijd in beslag en in tussentijd staat de woning leeg. De SHM's hebben geen middelen om de kandidaat-huurders te begeleiden.

Hasselt pleit ervoor om de uitwisseling van gegevens tussen de SHM's en het OCMW mogelijk te maken.

Antwerpen stelt de actualisatie van de inschrijving na twee jaar in vraag en stelt voor de actualisatie af te stemmen op de wachttijd. De actualisatie zou dan beperkt kunnen worden tot de mensen die eerst in aanmerking komen voor een sociale huurwoning, die met andere woorden bovenaan de wachtlijst staan.

Turnhout wijst ook op het probleem van de **domiciliëring bij opname in instellingen**. Dit kan eveneens een knelpunt zijn bij de toegang tot een sociale woning.

Aalst wijst op een gelijkaardig probleem bij de rustoorden. Daar krijgen de inwoners van Aalst voorrang en degenen die een bepaalde binding kunnen aantonen met Aalst. De voorwaarde van "binding met" kan ook een oplossing bieden voor wie niet gedomicilieerd is in de stad van de SHM waar hij zich wil inschrijven. Wie de nodige binding kan aantonen met de stad waarin de sociale woningen gelegen zijn maar gedomicilieerd is in een andere stad/gemeente, zou dus ook toegang kunnen krijgen tot een sociale woning in die stad waarmee hij een bepaalde binding heeft.

Brugge wijst erop dat de voorwaarde "binding met" perfect mogelijk is.

Aalst nuanceert dit. Bij sociale huurwoningen kunnen kandidaat-huurders die een bepaalde binding hebben zich wel inschrijven maar bij de effectieve toewijzing geldt nog steeds de domiciliëvoorwaarde.

Brugge wijst ook op het probleem van **domiciliëring in de gevangenis**. Vaak kunnen de gedetineerden vrijkomen als ze over een woning beschikken waar ze terecht kunnen. Omdat de gedetineerden vaak gedomicilieerd zijn in de gevangenis, schrijven ze zich dus in bij de SHM in Brugge.

Antwerpen vraagt zich af of het referentieadres hier geen oplossing kan bieden.

Volgens Aalst kan dit enkel als er geen andere mogelijkheid tot domiciliëring is.

Turnhout wijst er ook op dat een domicilie ook nodig is om bepaalde sociale uitkeringen te kunnen ontvangen.

Aalst stelt voor om het wettelijk mogelijk te maken om dit geval terug te grijpen naar het laatste domiciliëadres. Zo wordt vermeden dat de SHM's van de steden waar een gevangenis is gevestigd, teveel inschrijvingen zouden krijgen van (ex-)gedetineerden.

4. Opmaak woonrooster stedelijke instrumenten op het vlak van wonen

Het KCVS maakt op vraag van het Dagelijks Bestuur een woonrooster op dat alle instrumenten waarover een stad beschikt op het vlak van wonen zal rangschikken op thema. Thema's die daarbij aan bod komen zijn: het

lokaal woonbeleid coördineren, klantgerichte dienstverlening, een efficiënt en onderbouwd beleid voeren, het woonaanbod verhogen, kwaliteitsbewaking, wonen-welzijn, ... De woonrooster zal verder afgewerkt worden door het KCVS en zal op alle werkgroepen ter verfijning en voltooiing voorgelegd worden. Het is de bedoeling dat elke stad dan nagaat welke instrumenten zij hanteert en in een te ontwikkelen databank alle nuttige informatie van de betreffende instrumenten onderbrengt.

5. Varia

- Brugge wil graag weten wat er nog op stapel staat in de ouderenzorg. Nergens kan men een totaalzicht krijgen op de programmering en de realisatiegraad.
- Datum volgende vergadering: donderdag 7 oktober van 10 tot 12.30 uur.
Op de agenda staan volgende punten:
 - Huurdersbegeleiding:
Gent, Leuven en Antwerpen lichten hun lokale praktijk op de volgende vergadering toe. Aan de andere centrumsteden wordt gevraagd hun lokale praktijk te documenteren: wat doen ze, hoe, wie zijn de partners, hoe wordt dit alles gefinancierd, wat zijn de knelpunten en hoe kunnen die verholpen worden?
 - Lokaal toewijzingsreglement met een doelgroepenplan:
Antwerpen licht het reglement en het proces van de totstandkoming ervan toe.